

1. За два ж дні була Пасха й Опрісноки. А первосвященики й книжники стали шукати, як би підступом взяти Його та забити.
2. Вони говорили: Та не в свято, щоб бува колотнеча в народі не сталась.
3. Коли ж Ісус був у Віфанії, у домі Симона, на проказу слабого, і сидів при столі, підійшла одна жінка, алябастрову пляшечку маючи щирого нардового дуже цінного мира. І розбила вона алябастрову пляшечку, і вилила миро на голову Йому!
4. А дехто обурювались між собою й казали: Нащо таке марнотратство на миро?
5. Бо можна було б це миро продати більше, як за три сотні динаріїв, і вбогим роздати. І нарікали на неї.
6. Ісус же сказав: Залишіть її! Чого прикрість їй робите? Вона добрий учинок зробила Мені.
7. Бо вбогих ви маєте завжди з собою, і коли схочете, можете їм робити добро, Мене ж не постійно ви маєте.
8. Що могла, те зробила вона: заздальгідь намастила Мое тіло на похорон...
9. Поправді кажу вам: де тільки ця Євангелія проповідувана буде в цілому світі, на пам'ятку їй буде сказане й те, що зробила вона!
10. Юда ж Іскаріотський, один із Дванадцятьох, подався до первосвящеників, щоб їм

Його видати.

11. А вони, як почули, зраділи, і обіцяли йому срібняків за те дати. І він став вишукувати, як би слушного часу їм видати Його.

12. А першого дня Опрісноків, коли пасху приношено в жертву, сказали Йому Його учні: Куди хочеш, щоб пішли й приготували ми Тобі пасху спожити?

13. І посилає Він двох із Своїх учнів, і каже до них: Підіть до міста, і стріне вас чоловік, що нестиме в глекові воду, то йдіть за ним.

14. І там, куди він увійде, скажіть до господаря дому: Учитель питає: Де кімната Моя, в якій Я споживу зо Своїми учнями пасху?

15. І він вам покаже велику горницю, вистелену та готову: там приготуйте для нас.

16. І учні пішли, і до міста прийшли, і знайшли, як Він їм сказав, і зачали вони пасху готувати.

17. А коли настав вечір, Він приходить із Дванадцятьма.

18. І як сиділи вони при столі й споживали, промовив Ісус: Поправді кажу вам, що один з-поміж вас, який споживає зо Мною, видасть Мене...

19. Вони зачали сумувати, і один по одному питати Його: Чи не я?

20. А Він їм сказав: Один із Дванадцятьох, що в миску мачає зо Мною...

21. Людський Син справді йде, як про Нього написано; та горе тому чоловікові, що видасть він Людського Сина! Було б краще тому чоловікові, коли б він не родився!...

22. Як вони ж споживали, Ісус узяв хліб, і поблагословив, поламав, і дав їм, і сказав: Прийміть, споживайте, це тіло Моє!

23. І взяв Він чашу, і, вчинивши подяку, подав їм, і пили з неї всі.

24. І промовив до них: Це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається.

25. Поправді кажу вам, що віднині не питиму Я від плоду виноградного до того дня, як новим буду пити його в Царстві Божім!

26. А коли відспівали вони, на гору Оливну пішли.

27. Промовляє тоді їм Ісус: Усі ви спокуситесь ночі цієї, як написано: Уражу пастиря, і розпорошаться вівці!

28. По воскресенні ж Своїм Я вас випереджу в Галілеї.

29. І відіззався до Нього Петро: Хоч спокусяться й усі, та не я!

30. Ісус же йому відказав: Поправді кажу тобі, що сьогодні, цієї ось ночі, перше ніж заспіває півень двічі, відречешся ти тричі від Мене!

31. А він ще сильніш запевняв: Коли б мені й умерти з Тобою, я не відречуся Тебе! Так же само сказали й усі...

32. І приходять вони до місцевости, на ім'я Гефсиманія, і каже Він учням Своїм: Посидьте ви тут, поки Я помолюся.

33. І, взявши з Собою Петра, і Якова та Івана, Він зачав сумувати й тужити...

34. І сказав Він до них: Обгорнена сумом смертельним душа Моя! Залишіться тут і пильнуйте!

35. І Він відійшов трохи далі, припав до землі, та й благав, щоб, як можна, минула Його ця година.

36. І благав Він: Авва-Отче, Тобі все можливе: пронеси мимо Мене цю чашу!... А протє, не чого хочу Я, але чого Ти...

37. І вернувся, і знайшов їх, що спали, та й каже Петрові: Симоне, спиш ти? Однієї години не зміг попильнувати?

38. Пильнуйте й моліться, щоб не впасти в спокусу, бадьорий бо дух, але немічне тіло!

39. І знову пішов і молився, те саме промовивши слово.

40. А вернувшись, ізнову знайшов їх, що спали, бо зважніли їм очі були. І не знали вони, що Йому відказати...

41. І вернувсь Він утретє, та й каже до них: Ви ще далі спите й спочиваєте? Скінчено, надійшла та година: у руки грішникам ось видається Син Людський!...

42. Уставайте, ходім, ось наблизивсь Мій зрадник...

43. І зараз, як Він ще говорив, прийшов Юда, один із Дванадцятьох, а з ним люди з мечами та киями від первосвящеників, і книжників, і старших.

44. А зрадник Його дав був знака їм, кажучи: Кого я поцілую, то Він, беріть Його, і обережно ведіть.

45. І, прийшовши, підійшов він негайно та й каже: Учителю! І поцілував Його...

46. Вони ж руки свої наклали на Нього, і схопили Його.

47. А один із тих, що стояли навколо, меча вихопив та й рубонув раба первосвященика, і відтяв йому вухо.

48. А Ісус їм промовив у відповідь: Немов на розбійника вийшли з мечами та киями, щоб узяти Мене.

49. Я щодня був із вами у храмі, навчаючи, і Мене не взяли ви. Але, щоб збулися Писання.

50. Тоді всі полишили Його й повтікали...

51. Один же юнак, по нагому загорнений у покривало, ішов услід за Ним. І хапають його.

52. Але він, покривало покинувши, утік нагий.

53. А Ісуса вони повели до первосвященика. І зійшлися всі первосвященики й старші та книжники.

54. Петро ж здалека йшов услід за Ним до середини двору первосвященика; і сидів він із службою, і грівсь при огні.

55. А первосвященики та весь синедріон шукали посвідчення на Ісуса, щоб Йому заповідати смерть, і не знаходили.

56. Бо багато-хто свідчив фальшиво на Нього, але не було згідних свідчень.

57. Тоді деякі встали, і кривосвідчили супроти Нього й казали:

58. Ми чули, як Він говорив: Я зруйную цей храм рукотворний, і за три дні збудую інший, нерукотворний.

59. Але й так не було їхнє свідчення згідне.

60. Тоді встав насередині первосвященик, та й Ісуса спитав і сказав: Ти нічого не відповідаєш, що свідчать вони проти Тебе?

61. Він же мовчав, і нічого не відповідав. Первосвященик ізнову спитав Його, до Нього говорячи: Чи Христос Ти, Син Благословенного?

62. А Ісус відказав: Я! І побачите ви Сина Людського, що сидітиме по правиці сили Божої, і на хмарах небесних приходитиме!

63. Роздер тоді первосвященик одержу свою та й сказав: На що нам ще свідки потрібні?

64. Ви чули цю богозневагу. Як вам здається? Вони ж усі присудили, що Він умерти повинен...

65. Тоді деякі стали плювати на Нього, і закривати обличчя Йому, і бити Його та казати Йому: Пророкуй! Служба теж Його була по щоках...

66. А коли Петро був на подвір'ї надолі, приходить одна із служниць первосвященика,

67. і як Петра вона вгледіла, що грівся, подивилась на нього та й каже: І ти був із Ісусом Назарянином!

68. Він же відрікся, говорячи: Не відаю, і не розумію, що кажеш... І вийшов назовні, на переддвір'я. І заспівав тоді півень.

69. Служниця ж, коли його вгледіла, стала знов говорити приявним: Цей із них!

70. І він знову відрікся. Незабаром же знов говорили приявні Петрові: Поправді, ти з них, бо ти галілеянин. Та й мова твоя така сама.

71. А він став клястись та божитись: Не знаю Цього Чоловіка, про Якого говорите ви!

72. І заспівав півень хвилі тієї подруге. І згадав Петро слово, що Ісус був промовив йому: Перше ніж заспіває півень двічі, відречешся ти тричі від Мене. І кинувся він, та й плакати став...